Registered No. M-4345.

யுத்த சஞ்சிகை

மலர் II.] 1942-ம௵ மேமீ 15௳, வெள்ளிக்கிழமை [இதழ் 19

வெற்றி பெறுவதா! வேரோடு அழிவதா!!

ஹிட்லர் செய்த தவறுகள்.

யுத்தத்தின் நான்கு கட்டங்கள்.

சர்ச்சில் பிரசங்கம்.

சென்ற 1942-ம௵ மேமீ 10௳யில் லண்டன் ரேடியோவில் பிரிட்டிஷ் சரம்ராஜ்ய முதல் மந்திரி மிஸ்டர் சர்ச்சில் பேசியதன் சுருக்கமாவது :—

போராட்டத்தினால் மனம் சோர்ந்து எங்கள்மீது விஷ வாயுவைப் பிரயோகிக்க ஜெர்மானியர் துணியக் கூடும் என்று ரஷ்ய சர்க்கார் நமக்கு அறிவித்திருக்கிறார்கள். இந்த ஆயுதத்தைக் கையாளக்கூடாது என்னும் உறுதியோடு நாம் இருக்கிறோம். ஆனால் ஜெர்மானியர்கள் அதை உபயோகிப்பார்களானால், நாமும் கட்டாயம் அதை உபயோகிக்க வேண்டியிருக்கும் என்று எதிர்பார்த்து ஏராளமாகச் செய்திருக்கிறோம். ரஷ்யர்கள் மீது இந்த ஆயுதத்தை அவர்கள் உபயோகிப்பதானால், அது நம்மேல் உபயோகித்ததற்குத்தான் சமம். ஜெர்மனியிலுள்ள இராணுவ இலக்குகள் எல்லாவற்றின் மேலும் ஏராளமாக இதை உபயோகிப்போம்.

கொஞ்சமும் பின் வாங்க மாட்டோம்.

போர்க்களத்தில் ரஷ்ய சேனைகளோடு நம் சேனைகள் உண்மையான தோழமை கொண்டுவிட்டன. எனவே, எப்படிப்பட்ட தியாகமானாலும், அவர்களுக்காகச் செய்ய, நம் சேனைகள் தயாராயிருக்கின்றன.

முசோலினி ஒரு தப்புக்கணக்குக்காரர் அவரது திட்டப்படி எதுவும் நடக்கவில்லை. ஜெர்மானியர்கள் பல நாடுகளைப் பிடித்தார்கள் என்றாலும், இத்தாலி செய்த துரோகத்தினால்தான் பிரஞ்சு தேசம் ஜெர்மானியர் வசமாயிற்று. அதுமட்டுமல்ல. மத்திய தரைக் கடலில் பிரிட்டிஷ் கப்டல்கள் போக வரமுடியாதிருந்தது. ஆப்பிரிக்காவைச் சுற்றி தான், கப்பல்கள் போய் வந்தன. எகிப்திலும் சூடானிலும் இருந்த நம் சிறிய சேனைகளை அழித்து விடுவார்கள் என்றும் எதிர்பார்த்தோம். வெற்றி பெறுவதா அல்லது வேரோடு அழிவதா என்பது தான் எம் கேள்வி. அப்போது நம் கடமைகளை நாம் தவறாது, செய்தோம்; கடவுளும் நமக்குத் துணையிருந்தார். நாம் தப்பினோம். பிரான்சு எதிரி வசம் ஆனபிறகு ஒரு வருஷம் வரையிலும் சுதந்தரக் கொடியைத் தூக்கிக் கொண்டு போராடிக் கொண்டிருந்தோம். கடைசியாக இத்தாலிய சாம்ராஜ்யத்தை வென்றோம். ஆப்பிரிக்காவிலிருந்த முசோலினியின் படையினர் அனைவரையும் அழித்தோம், அல்லது கைது செய்தோம். அபிசினியாவை விடுவித்தோம். பாலஸ்தீனம், சிரியா, பாரசீகம், ஈராக் ஆகிய நாடுகளில் ஜெர்மானியர் தந்திரம் பலிக்காதபடி வெற்றிகரமாகக் காப்பாற்றி இருக்கிறோம். வீரம் மிகுந்த கிரேக்கர்களுக்கு உதவப் போனபோது நமக்குத் தோல்வி தான் கிடைத்தது. இவ்வளவிற்கும் அமெரிக்க ஜனத்தலைவர் ரூஸ்வெல்ட் நம்மை ஊக்கப்படுத்திக் கொண்டு மட்டுந்தான் இருந்தார். நாம் தனித்திருந்து போராடிக் கொண்டிருந்தோம்.

வெற்றிக்கு வழி.

தோல்விகள் எல்லாம் வெற்றிக்கு அறிகுறி. நம் சகிப்புத் தன்மையும் விடாமுயற்சியும் முடிவில் வெற்றிதரும். நமக்குத் தேவையான ஆயுதபலம் கிடைத்துவிட்டது. நாம் இப்போது தனித்திருந்து போராடவில்லை. மகத்தான ஆயுத்தியங்கள் நமக்குத் துணை நிற்கின்றன. இதன் முடிவு எப்படி எப்போது வரும் என்று நான் சொல்லமுடியாது. இப்போதுள்ள மூலபலத்தை எல்லாம் ஒருமுகப்படுத்தி விருத்தி செய்தால், வெற்றிபெறுவோம் என்னும் முழு நம்பிக்கையுடன் நாம் மேற் செல்லலாம்.

ஹிட்லர் தவறுகள்.

ஜெர்மனியி லிருந்த இளைஞர்களையும், ஆண்களையும் ரஷ்யப் போர்முனைக்கு விரட்டினார் ஹிட்லர். இது அவர் செய்த முதல் தவறு. வேறு எந்த நாட்டு அரசாங்கமும் சகிக்க முடியாத கஷ்டங்களைச் சகித்துக் கொண்டு ரஷ்ய வீரர்கள் போராடினார்கள். எதிரிகளுக்கு ஒரு போதும் இணங்குவ தில்லை என்று உறுதி கொண்டிருக்கிறார்கள். ரஷ்யர்களை ஜெர்மானியர் தாக்கியது முதலேயே, நாம் ரஷ்யாவோடு சகோதரத்துவம் கொண்டோம். நாசிகளின் ஆட்சியையும் அதன் வேலைகளையும் அழிக்க வேண்டும் என்பதே எங்கள் நோக்கம். மழை காலம் வந்தவுடனே ரஷ்யர்கள் ஜெர்மானியர்களைத் திருப்பி எதிர்த்துத் தாக்க ஆரம்பித்தார்கள். இதனால் எந்தனைக் கோடி ஜெர்மானியர் மாண்டிருப்பார்கள் என்று யாரும் கணக்கிட்டுச் சொல்ல முடியாது. ஆனால் ஒன்று மட்டும் உறுதி. சென்ற மகா யுத்தம் 4½ வருஷம் நடந்த போது ஜெர்மானியர்கள் மடிந்ததைவிட, இந்தக் குளிரில் அதிகம் பேர்கள் ஜெர்மானியர் மடிந்து போனார்கள். இது ஹிட்லர் செய்த இரண்டாவது தவறு

இரத்த வெறியும், வெற்றி வெறியும்.

இரத்த வெறியும் வெற்றி வெறியும் கொண்டலைகிறார் ஹிட்லர். இவரது கையில் தான் ஜெர்மானியரின் தலை எழுத்து அடங்கி இருக்கிறது. அடுத்த மழைகாலத்திற்குத் தன் படைகளுக்குத் தகுந்தபடி குளிரைத் தாங்கத் தக்க வசதிகள் அளிக்கப் போகிறாராம். இதிலிருந்து ஒரு உண்மை விளங்குகிறது. சீக்கிரத்தில் போராட்டத்தை முடித்துவிட வேண்டும் என்னும் எண்ணம் அவருக்குக்கிடையாது என்று தெரிகிறது. இது ஜெர்மானியர்கள் மனதில் மிகவும் பீதியை உண்டாக்கிவிட்டது. சென்ற வருஷம் இருந்ததைவிட, இந்த வருஷம் ரஷ்யப் படைகள் மிகவும் பலமாகி இருக்கின்றன. இவை தான் ஹிட்லர் மனதை வாட்டிக் கொண்டிருக்கும் கேள்விகள்.

இதுவே தருணம்.

இந்த உலக யுத்தத்தில் பிரிட்டனும், அமெரிக்காவும் சேர்ந்து, ஜெர்மனியை விமானங்களைக் கொண்டு தாக்கப் போகின்றன. பலவிதக் கொடுமைகளுக்கு மூலபீடமாகவிருந்த ஜெர்மனியை, உயர்ந்த விமானப் படை பலத்தைக் கொண்டு, இடைவிடாது பலமாகத் தாக்கப் போகின்றன. யுத்த முயற்சிகளுக்கு மிகவும் அவசியமான தொழிற்சாலைகளையும் துறைமுகங்களையும் ஜெர்மன் படைகள் தம் அதிகாரிகள் உத்திரவுப்படி அழிகின்றன. இவ்வளவு கொடுமைகளுக்கும் ஜெர்மன் ஆட்சி தான் காரணம் என்று ஜெர்மானிய மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லவும் இதுவே தருணம்.

'சாகிறகாலத்தில் சங்கரா, சங்கரா!'

18 மாதங்களுக்கு முன்பு ஹிட்லர் தன் விமானப் படையே மிகச் சிறந்தது என்று மனப் பால் குடித்தார். நமது நகரங்களை அடியோடு தரை மட்டமாக்கி விடுவேன் என்று அட்டகாசம் செய்தார். ஆனால் அவர் எண்ணம் பலிக்கவில்லை. எடுபுரண்டு விட்டது. நமது விமானப் படைகள் எதிரி நகரங்களையும் தவிடு பொடியாக்குகின்றன. ஹிட்லர் இப்போது வேதாந்தம் பேசத் தலைப்பட்டிருக்கிறார். அவருடைய ஆட்சி 'சாகப்போகிற காலத்தில், சங்கரா! சங்கரா!' என்கிறார். ராட்டர்டாம் நகரத்தில் 20 ஆயிரம் டச்சுக்காரர்களைப் படுகொலை செய்தபோதும், காப்பாரற்றுக் கிடந்த பெல்கிரேட் நகரத்தையும் கூடக் கடுமையாகத் தாக்கிய போதும், அவருக்கு இந்த ஞானம் உதயமாக வில்லை.

தெய்வம் நின்று கொல்லும்.

'தெய்வம் நின்று கொல்லும்' இது தவறாது. கோடிக்கணக்கான ரஷ்யப் பெண்களையும், குழந்தைகளையும் ரஷ்யக் குளிரில் மடியும்படி ஜெர்மானியர் செய்தார்கள். யுத்தக் கைதிகளை அடிமைகளைப் போல நடத்தி வருகின்றனர். அவர்கள் செய்த வினை அவர்களையே இப்போது சுடுகிறது.

ரஷ்யாவின் பளுவைக் குறைக்க வேண்டி நாம் ஜெர்மனியைத் தாக்கி இரண்டாவது போர் அரங்கத்தை உண்டாக்க வேண்டும் என்று நம் பொது மக்கள் விரும்புகிறார்கள். இது ஒரு நல்ல யோசனை தான். இதுபற்றி நான் என்ன செய்யப் போகிறேன் என்று இப்போது சொல்லுவதற்கு இல்லை. என்றாலும் ஒரு விஷயம் எனக்குப் பெரும் மகிழ்ச்சி தருகிறது. போர் ஆரம்பமாகி 32 மாதங்கள் ஆகிவிட்டன. என்றாலும், நம் பொது மக்கள் எதிரியோடு சமாதானம் செய்து கொள்ள வேண்டும் என்னும் எண்ணத்திற்கே இடங் கொடுக்கவில்லை. மேலும் ஊக்கமாகப் போராடவேண்டும் என்று சொல்லி நமக்கு ஊக்கம் உண்டாக்குகிறார்கள்.

3 மாதங்களுக்கு முந்திய முடிவு.

மடகாஸ்கர் தீவைக் கைப்பற்றி விடவேண்டு மென்று 3 மாதங்களுக்கு முன்பே முடிவு செய்து விட்டோம். இதற்கென்று இங்கிருந்து படை கிளம்பி 2 மாதங்கள் ஆகிவிட்டன. இத் தீவின் முக்கியமான துறைமுகம் டிகோ சாரஸ். இதை ஜப்பானியர் கைவசப் படுத்திக் கொண்டால், இந்தியாவிற்கும் மத்தியக் கிழக்குப் பிரதேசங்களுக்கும் போக்குவரவிற்கு இடைஞ்சலாக இருக்கும். பிரான்சு ஒரு வீர நாடு. நாம் அந்நாட்டு மக்களை நன்கு அறிவோம். அவர்களோடு சேர்ந்திருந்து போராடி இருக்கிறோம். எதிர்காலத்தில் இந்நாடு எதேச்சை நாடாக இருந்தால் தான், உலகத்தில் சமாதானம் நிலவமுடியும். ஆகவே, எதேச்சை பிரான்சின் பொருட்டு நாம் அத்தீவைக் காத்து வருவோம்.

நான்கு கட்டங்கள்.

இந்த யுத்தத்தில் நான்கு கட்டங்கள் உண்டு. 1 மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளை நாசிகள் கைப்பற்றி பிரான்சை வீழ்த்தியது. 2 ஹிட்லர் ரஷ்யாவைத் தாக்கும் வரை தனித்திருந்து ஜெர்மனியோடு பிரிட்டன் போராடி வந்தது. 3 அதன் பிறகு ரஷ்யாவிற்குக் கிடைத்த புகழ். 4 பேர்ல் துறைமுகத்தை ஜப்பானியர் தாக்கி அமெரிக்கர்களுக்கும் பிரிட்டானியர்களுக்கும் சொந்தமான தீவுகளைக் கைப்பற்றியது. இந்தக் கட்டங்களில் உலகம் முழுவதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஜப்பானியர் பொய்ப் பிரசாரத்தி லிருந்தே அவர்களுக்கு ஏராளமான நஷ்டங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்று தெரிகிறது. ஆஸ்திரேலியாவின் வட கரையிலும், பவளக்கடலிலும், கொழும்புவிலும், திரிகோண மலையிலும் ஜப்பானியர் மிகவும் நஷ்டப்பட்டார்கள். பேராசை கொண்ட இவர்களுக்குத் தகுந்த பாடங் கற்பிக்க அமெரிக்கா ஏராளமாக யுத்தத் தளவாடங்களைச் செய்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த வேலையைச் செய்து முடிக்க பிரிட்டன் தயாராக இருக்கிறது. கடைசி வரை நம் கடமையை நாம் செய்வோம். வெற்றியும் தோல்வியும் கடவுள் சித்தப்படி நடக்கும்.

எந்தப் பக்கம் போய்த் தாக்குவது என்ற யோசனை.

இங்கிலாந்து கடற்கரையில் காவல் இருந்துகொண்டே, 3 நாட்களில் 13 எதிரி விமானங்களைச் சுட்டு வீழ்த்திய விமானம். கனடிய விமானிகளும் மற்ற உத்தியோகஸ்தர்களும் எந்தப் பக்கம் போய்த் தாக்குவது என்று கலந்து யோசிக்கிறார்கள்.

"எதிரிகளை எதிர்ப்பதே நம் சிந்தனை."

"பொது ஜன உணர்ச்சி தான் வெற்றி தரும்."

தேசிய யுத்த முனையைக் கட்டி முடியுங்கள்.

வைசிராய் ரேடியோ பிரசங்கம்.

"எந்தக் காரியத்தையும் செய்துமுடிக்க வேண்டும் என்ற மன உறுதியும் ஒற்றுமையும் ஏற்படவேண்டும். சில சமயங்களில் எதிரிகளை, எதிர்த்துத் தாக்காதபடி நாம் தற்காத்துக்கொண்டே இருக்கும்படி நேரலாம். அல்லது புத்திசாலித் தனமாய் பின்வாங்கும்படி நேர்ந்தாலும் நேரலாம். இவற்றைக் கொண்டு நாம் யுத்தங்களை வெல்ல முடியாது. நம் வேலைத் தலங்களில் வேலைகளோடு போராடலாம். பொய் வதந்திகளைக் கிளப்பிப் பரப்புகிறவர்களோடு போராடுவோம். தோல்வி மனப் பான்மையைத் தாக்குவோம். நமது போர் முனையை எதிர்க்கும் போர்முனையாக அமைத்துக் கொள்ளுவோம். எதிர்ப்பைக் குறித்தே எப்போதும் நாம் சிந்திக்க வேண்டும்."

சென்ற 1942-ம் வருஷம் மேமீ 7உ மேன்மை தங்கிய இந்திய வைசிராய் புது டில்லி ரேடியோ நிலையத்திலிருந்து ஒரு பிரசங்கம் செய்தார். அதன் சுருக்கமாவது :—

யுத்தம் இந்தியாவின் தலைவாயிலில் இருக்கிறது. எல்லாத் துறைகளிலும் போராட வேண்டிய அவசிய நிலைமை நம் அனைவருக்கும் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று நான் முன்பு செய்த பிரசங்கத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். அதன் பிறகு எவ்வளவோ நேர்ந்துவிட்டன. இந்தியாவையும் எதிரிகள் தாக்கினார்கள்; இலங்கையையும் தாக்கினார்கள். வங்காளக் குடாவில் போய் வந்து கொண்டிருந்த கப்பல்களை மூழ்கடித்தார்கள். ஜப்பான் படைகள் இப்போது இங்கில்லை என்பது உண்மை தான். ஆனால், அவை திரும்ப வந்து தாக்கும் என்பது மட்டும் உறுதி.

நாம் அதிர்ஷ்ட சாலிகள் தான்.

உண்மையாகவே எதிரிகள் நம் நாட்டைத் தாக்குமுன்னதாக நமக்கு ஏராளமான அவகாசம் கிடைத்திருக்கிறது. ஆகையால், நாம் அதிர்ஷ்டசாலிகள் தான். இதற்குக் காரணம் ஜெனரல் அலெக்ஸாந்தரும், இந்தியப் படைகளும், சீனப்படைகளும், பிரிட்டிஷ் படைகளும் தான். இவர்கள் எதிரிகளோடு கடுமையாகப் போராடிக் கொண்டிருந்ததனால் தான், இந்த அவகாசம் நமக்குக் கிடைத்தது. அவர்களுக்கு நாம் நன்றி செலுத்த வேண்டும்.

படையில் சேராத நாம் என்ன செய்ய முடியும் ? நமக்கு ஆயுதங்களைக் கொடுத்தால், நம் நாட்டைக் காக்கக் கொதித்துக் கிளம்புவோம்' என்று சிலர் கூறக் கூடும். நான் அவர்களை ஒரு கேள்வி கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

1940-ம் வருஷம் பிரிட்டனிலிருந்த எல்லோர் வசமும் ஆயுதம் இருந்ததா ? 1941-ம் வருஷம் ரஷ்யப் பொது மக்களிடம் ஆயுதம் இருந்ததா? சீனப் போராட்டத்தில் எல்லாச் சீனர்களிடமும் ஆயுதம் இருந்ததா ? கிடையவே கிடையாது. இப்படிப்பட்ட போராட்டங்கள் நடைபெறும் எந்த நாட்டிலேயும், பொது மக்கள் எல்லோரும் ஆயுதம் வைத்திருந்ததே கிடையாது.

ஏராளமாகப் படை திரட்டுகிறோம்.

எதிரிகளுக்குப் பின்புரம் இருந்து திடீர் என்று தாக்குவதும், ஓடி மறைந்து கொள்ளுவதுமாகப் போராடுவது மிகவும் கடினம் தான். இந்தப் போர் முறையில் நன்றாகப் பழக்கப் பட்டால் மிகவும் நல்லது. இந்தப் போர் முறையைத் தான்

விருத்தி செய்து கொண்டு வருகிறோம். போதுமான ஆயுதங்கள் கிடைத்த வுடனே மேலும் இதை விருத்தி செய்வோம். இப்போது நாம் ஏராளமாகப் படை திரட்டுகிறோம். இந்தப் படைகளுக்குத் தேவையான ஆயுதங்களையும் சேகரிக்க வேண்டி யிருக்கிறது.

"பொது ஜனங்களின் உணர்ச்சி தான் தற்கால யுத்தத்தில் வெற்றி பெற மிகவும் உதவுவது."

என்று ஜெனரல் வேவல் கூறியதை உங்களுக்கு ஞாபகப் படுத்துகிறேன். இது உங்கள் பொறுப்பும் என் பொறுப்பும் ஆகும். இதனால் தான் தேசிய **யுத்த முனை** ஒன்றைக் கட்டிமுடிக்கும்படி நீங்கள் எல்லோரும் ஒன்று பட வேண்டுமென்று உங்களை அழைக்கிறேன். இந்த இயக்கத்தை எந்தப் பெயர் கொண்டு அழைத்தாலும் நான் அதைக் குறித்துக் கவலைப்படப் போவதில்லை. இந்த இயக்கத்தின் தத்துவம் ஒற்றுமைப்பட்ட மன உறுதி தான். இது ஜாதி, மத அரசியல் வேற்றுமைகளுக்குக் கொஞ்சமும் இடங் கொடுக்கக் கூடாது. நமது சொத்துக்களையும் சம்பாத்தியங்களையும் காப்பாற்றிக் கொள்ள நாம் ஒன்றுபட வேண்டும்.

விரும்பி, பேசி பலனில்லை.

இந்தியப் போர்முனையைக் 'கட்டி' முடியுங்கள் என்று கோருகிறேன். கட்டி முடிக்க விரும்புவதனாலேயோ பேசுவதனாலேயோ காரியம் ஒன்றும் ஆகாது. செயலில் இறங்க வேண்டும். இதற்கு முதலில் ஒன்று பட வேண்டும், இரண்டாவது செயலாற்ற வேண்டும். ஒற்றுமை யடைவதில் எதுவும் கஷ்டம் இருக்காது என்று தான் நினைக்கிறேன்.

கீழ்க்கண்டவை தான் நம்மோடு சேருகிறவர்களின் கொள்கைகளா யிருக்க வேண்டும்.

1. பொது ஜனங்கள் யுத்தத்தைத் தடுக்க வேண்டி கொண்டுள்ள பலத்தைப் பெருக்க வேண்டும்.

2. பலம் பெருகுவதைத் தடுக்கும் எல்லாவற்றையும் அழிக்க வேண்டும்.

3. ஐந்தாம் படையினரின் எல்லா வித முயற்சிகளையும் எதிர்த்து மறுத்து விட வேண்டும். ஏனென்றால், அவர்கள் பேச்சு, கருத்து, எழுத்து, செய்திகள் ஆகியவற்றால் பொது ஜனங்களுக்குள் தோல்வி மனப் பான்மை தோன்றி விடலாம். எனவே அதை வேர் அறுக்கவேண்டும்.

4. நம்பிக்கையும், வீரமும் சகிப்புத் தன்மையும் உண்டாக்க வேண்டும்.

5. பாசிஸமும், நாசிஸமும் எந்த உருவத்தில் அமைந்திருந்தாலும் சரி, நம் நாட்டிற்குள்ளாகவோ, வெளி நாடுகளிலோ இருந்தாலும் சரி, இந்த அக்கிரமத்தை அடியோடு அழிக்கும் வரையிலும் அதை எதிர்த்துப் போராட வேண்டும் என்னும் உணர்ச்சியை மக்களிடையே உண்டாக்கி ஒற்றுமையைப் பெருக்க வேண்டும். நம் நாட்டில் உள்ள ஒவ்வொரு ஆணும் பெண்ணும், தன் எந்தக் கொள்கைக்கும் நோக்கத்திற்கும் பாதகம் நேராதபடி, இந்தக் கொள்கையை ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடும் என்று நம்புகிறேன்.

உடனே படையில் சேருக.

'இந்த யுத்தத்தில் நான் என்ன செய்ய முடியும் என்று எனக்கே தெரியவில்லை' என்று சிலர் சொல்லக் கூடும்.

படையில் சேரக் கூடியவர்கள் உடனே சேருங்கள்! மற்றவர்கள் சேருவதற்கு உள் நாட்டுப் பாதுகாப்பாளர்கள் படை, டாக்டர், நர்சுகள், ஆம்புலென்ஸ் படை, சிவிக் கார்டுகள், ஹோம் கார்டுகள், பயனியர் படை முதலியவை இருக்கின்றன. ஆஸ்பத்திரிகளுக்கும் ஆபீசுகளுக்கும், இராணுவங்களின் உணவுச் சாலைகளை நடத்துவதற்கும் பெண்கள் தேவை. அல்லாமலும், வெளி நாடுகளி லிருந்து இங்கே வந்து சரண் புகுந்தவர்களுக்கும் உதவ செய்வோர்கள் தேவை.

நாம் வெற்றி பெற வேண்டுமானால் என்ன செய்ய வேண்டும்? பணம், உணவுப் பொருள்கள், துணி, மின்சாரம், பெட்ரோல், நிலக்கரி முதலிய அவசியமான பொருள்களை வீணாக்கக் கூடாது. வீணாக்குவோ மானால் வெற்றி யடைவதைத் தடைபடுத்தியவர்களாவோம். நாம் அனாவசியமாக ரயிலில் பிரயாணம் செய்யக் கூடாது. விவசாயிகள் உணவுப் பொருள்களை ஏராளமாகச் சாகுபடி செய்ய வேண்டும். தொழிற் சாலைகளில் வேலை செய்வோர்கள் தம்மால் இயன்ற அளவிற்குக் கஷ்டப்பட்டு வேலை செய்ய வேண்டும். யுத்தம் ஒரு நாள் அதிகமாக நடந்தாலுங் கூட, அதனால் ஏற்படும் உயிர்ச் சேதமும் பொருள் சேதமும் மிகவும் அதிகம்.

நம்மிடம் உள்ள மூல பலத்தைக் கொண்டு நாம் நிச்சயமாக வெற்றி பெறுவோம் என்று, ஆலோசனை காரர்கள் அனைவரும் ஒப்புக் கொள்ளுகிறார்கள். இந்த யுத்தத்தில் வெற்றியும் தோல்வியும் நம்மைப் பொருத்து இருக்கிறது. ஆகையால், நமக்கு அவகாசம் இருக்கின்ற இப்போதே நம் நாட்டிலேயே யுத்த முனையைக் கட்டி முடிப்போம். கொஞ்ச காலத்திற்கு முன் என் மனைவி ஒரு பிரசங்கத்தில் கூறிய ஒரு செய்யுளைக் கொண்டு என் பிரசங்கத்தை முடிக்கிறேன் அந்தச் செய்யுளின் தமிழ்மொழி பெயர்ப்பாவது:—

"அரிய தோர் சமய மாகுமிப் போதில்
உரிய நற் செயல்கள் உளதோ செய்தவை?
என்னுமிக் கேள்வியை எங்கணுங் கேட்டு
உன்னியே பாரீர் உள்ளுளே ஊன்றி!"

ஜெர்மன் போலீஸ் இதாலியை ஆளுகிறது.

முசோலினிக்குக் கிரக சாரம்.

"இத்தாலியில் 15,000 முதல் 20,000 ஜெர்மன் இரகசியப் போலீஸார் மிகவும் முக்கியமான உத்தியோகங்களில் இருக்கின்றார்கள். இவர்கள் தான் இத்தாலிய அரசரையும் முசோலினியையும் ஆட்டி வைக்கிறவர்கள் என்று "வாஷிங்டன் போஸ்ட்" பத்திரிகை எழுதுகிறது.

மற்றொரு பத்திரிகாசிரியர் எழுதுவதாவது:— "முஸோலினிக்கு நெடு நாட்களாகவே கிரகசாரம் பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறது லவால் இப்போது ஹிட்லரின் முதல் கையாள் ஆகிவிட்டார். அச்சு நாடுகளின் விஷயங்களில் மிகப் பலமான தோர் நிலைமையைப் பெற, அவர் மிகவும் பாடு படுகிறார். ஆகையினால், அவர் இத்தாலிய நாட்டையே ஏலம் கூறுகிறார். இப்படியாக, இவர் ஹிட்லருடைய செல்வாக்கைப் பெற்று, அவரை வற்புறுத்தி, மத்தியதரைக் கடலில் விரைவில் யுத்தத்தை ஆரம்பிக்கும்படித் தூண்டுகிறார்."

டைம்ஸ் பத்திரிகை எழுதுவதாவது:— கடுங் கஷ்டங்கள், கொடுமையான அயோக்கியத் தனங்கள், பெரியதனக்காரர்கள் வியாபாரிகள் ஆகியோருடைய கையால் ஆகாத் தன்மை, ஆகியவற்றால், இத்தாலியர்கள், தாம் இயல்பாக அனுபவிக்கக்கூடிய சுகங்களையும் அனுபவிக்க முடிவ தில்லை."

இத்தாலியர்களுக்குக் கிடைக்கும் உணவைப் போல இரண்டு மடங்கு உணவு ஜெர்மானியருக்குக் கிடைக்கிறது. 15 லட்சம் இத்தாலியர்கள், தம் பழத் தோட்டங்களைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தவர்கள், இன்று யுத்தக் கைதிகளாகவும், ஜெர்மனியில் தொழிலாளர்களாகவும், அச்சுப் போர்முனையில் வீரர்களாகவும் இருக்கிறார்கள்.

லவாலை பிரஞ்சுத் தலைவராக்கியது முஸோலினிக்குக் கொஞ்சங் கூடப் பிடிக்கவில்லை. என்றாலும் என்ன செய்வது? "கழுதைக்கு வாழ்க்கைப்பட்டு, உதைக்கு அஞ்சினால் முடியுமா?" என்பதுபோல, ஹிட்லரின் தோழமை கொண்டதற்கு, வேறு என்ன தான் செய்வது? உலகப் பொது மக்கள் மீது கொடுமையான குற்றங்களைச் செய்வதில் இருவரும் கூட்டாளிகள் அல்லவா? இதனால் இத்தாலிய மக்கள் உள்ளத்திலே, வாய் விட்டுச் சொல்ல முடியாத கவலை நிறைந்திருக்கிறது.

"இப்போது எதிரிகள் தாக்க முடியாது"

உறுதியாகவும் ஒன்றுபட்டும் இருங்கள்.

கவர்னர் பிரசங்கம்.

"இந்த நாட்டை எதிரிகள் ஒரு மாதத்திற்கு முன்பு வெகுவாகத் தாக்கி யிருக்கலாம். ஆனுல், இப்போது முடியாது. நிலைமை பெரிதும் மாறிவிட்டது. என்ருலும் கடற் கரையோரத்தில் உள்ள ஊர்களை எதிரிகள் தாக்கக் கூடும். அதற்கு நாம் ஆயத்தமாய் இருக்க வேண்டும். நமது போக்கு, முடிவில் நிச்சயமாக நமக்கு வெற்றி தரும்."

சென்ற 1942-ம் வருஷ மேமீ 7உ வெள்ளிக் கிழமை மாலை நீலகிரி யுத்தக் கமிட்டியின் ஆதரவில் அஸெம்பிளி மண்டபத்தில் மேன்மை தங்கிய சென்னை கவர்னர் சர் ஆர்தர் ஹோப் ஒரு பிரசங்கம் செய்தார். அதன் சுருக்கமாவது :

மலை மேலுள்ள ஊர்களுக்கு அவ்வளவு ஆபத்து கிடையாது கைதிகளைத் தவிர வேறு எந்த ஜப்பானியரையும் நீங்கள் நீலகிரி மலைமேல் காண முடியாது. சிங்கப் பூரிலிருந்து ஜப்பானியர்கள் இங்கே வர வேண்டுமானுல் தூரம் மிகவும் அதிகம். அல்லாமலும் பாதையும் மிகவும் கஷ்டமானது.

இந்த ஜில்லா யுத்தக் கமிட்டியார் மிகுந்த ஊக்கத்தோடு தம் வேலையைச் செய்து வருகிருர்கள். இதுபற்றி நான் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். அல்லாமலும் மலேயாவி லிருந்தும் சிங்கப்பூரி லிருந்தும் இங்கே வந்து சேர்ந்திருக்கிறவர்ளுக்குப் பொது ஜனங்கள் செய்துள்ள உதவிகளுக்காக அவர்களையும் நான் மிகவும் பாராட்டுகிறேன்.

ஜப்பானியர் கேவல மனப் பான்மை.

ஜெர்மானியர்களும் இத்தாலியர்களும் மிகக் கேவலமான மனப் பான்மையுடையவர்கள். அதனுல் நான் உலகத்தையே கட்டியாள வேண்டும் என்ற பேராசை கொண்டிருக்கிருர்கள். இதே பேராசை தான் ஜப்பானையும் பற்றி யிருக்கிறது. இப்போது ஜப்பானியர்கள் மலேயாவைக் கைப்பற்றி யிருக்கிருர்கள் ; பர்மாவைத் தாக்கிக் கொண்டிருக்கிருர்கள். இதன் பிறகு இந்தியாவையும் ஆஸ்திரேலியாவையும் ஏக காலத்தில் தாக்குவார்களா அல்லது ஒன்றன் பின் ஒன்ருகத் தாக்குவார்களா என்று யாரும் சொல்ல முடியாது.

எச்சரிக்கையும் பாதுகாப்பும்.

சென்ற மாத ஆரம்பத்தில், சென்னையிலேயே இருக்க வேண்டும் என்ற அவசியம் இல்லாதவர்கள் எல்லோரையும் வெளியேற்றி விட சென்னை சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டார்கள். ஏனென்ருல், அப்போது ஜப்பான் கப்பற் படை இலங்கையைத் தாக்கி விட்டு, வங்காளக் குடாக் கடலில் போய்க் கொண்டிருந்த கப்பல்களை மூழ்கடித்துக் கொண்டிருந்தது. விசாகப்பட்டணத்தையும் தாக்கியது. எனக்கு கிடைத்த தகவல்களில் இருந்தும் சென்னையை அவர்கள் நேர்முகமாகத் தாக்கக் கூடும் என்று நான் நினைத்தேன். ஆகையால் தான் முன்னெச்சரிக்கையாகவும் பாதுகாப்பை முன்னிட்டும், சென்னையிலேயே இருக்கவேண்டும் என்ற அவசியம் இல்லாதவர்கள் எல்லாம் வெளியேறி விடலாம் என்று ஒரு அறிக்கை பிறப்பித்தேன். கடவுளின் கருணையினுலே, அப்படிப் பட்ட நிலைமை ஏற்பட வில்லை. அப்படிப் பட்ட தோர் ஆபத்து ஏற்பட்டு நாம் அப்படிப்பட்ட அறிக்கையைப் பிறப்பிக்காதிருந்தால், எப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கும் என்று நீங்களே யோசித்துப் பாருங்கள். ஆபத்தில் இருந்த பொதுமக்களின் உயிர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டிய முழுப் பொறுப்பும் நான் ஏற்றுக்கொண்டிருந்தேன்.

"உறுதியாகவும் ஒன்று பட்டும் இருங்கள் !"

மேலும் அவர் கூறியதாவது :—போன மாதமே சென்னையைத் தாக்க முடியாத ஜப்பானியர்களால், இப்போது தாக்க முடியவே முடியாது. ஏனென்ருல், நமது பலம் இப்போது மிகவும் அதிகமாகி விட்டது. வாராவாரம், மாதாமாதம் யுத்தத் தளவாடங்கள் இந்தியாவிற்கு வந்து இறங்கிய வண்ணமாகவே இருக்கின்றன. இந்தியாவிலேயே யுத்தத் தளவாட உற்பத்தி மிகவும் அதிகரித்து விட்டது. இவற்ருல் இந்தியாவின் பலம் மிகவும் அதிகமாகி விட்டது ; இன்னும் இரண்டு மாதங்களில் அதன் பலம், பல மடங்கு அதிகப்பட்டு விடும். ஜனங்கள் உறுதியோடும் ஒற்றுமையாகவும் இருக்க வேண்டும் என்று வேண்டிக் கொள்ளுகிறேன். ஜப்பானியர்கள் இந்தியாவிற்கு வருவார்களானுல், அவர்களுக்கு, படைகள் மட்டுமன்றி, பொது ஜனங்களுங் கூட, தகுந்த மரியாதை நடத்துவார்கள் ; அதாவது தகுந்தபடி தண்டித்துத் திருப்பி யடிப்பார்கள். இப்படிப் பட்ட சிக்கலான நிலைமையிலே, இந்தியப் பொது ஜனங்களும், அவர்களுடைய தலைவர்களும், தம் பொறுப்புக்கள் எவ்வளவு மகத்தானவை என்று உணருகிருர்கள். இது பற்றி நான் மிகவும் சந்தோஷப் படுகிறேன்.

வெற்றி நமக்கு நிச்சயம்.

ஆண்டு விழாவில் இராஜகுமாரி பிரசங்கம்.

ஜெர்மனி ஹாலந்து மீது போர் தொடுக்க ஆரம்பித்த இரண்டாவது ஆண்டு விழாவை அமெரிக்காவில் உள்ள 'லோ கன்ட்ரீஸ்' என்னுமிடத்தில் ஹாலிபாக்ஸ் பிரபு தலைமையில் கொண்டாடினுர்கள். அப்போது அவர் கூறியதாவது :—

"பிரமாதமாகப் பீத்திக் கொண்டிருந்த ஜெர்மன் விமானப் படை இங்கிலாந்தின் மீது தொடுக்கும் போர் போன்றது அல்ல இப்போது நடக்கும் போர். போலந்தைத் தாக்க ஹிட்லர் திட்டம் போட்டது போன்ற போரும் அல்ல இது. அந்த மாதிரிப் போராட்டம் முடிந்து விட்டது. இப்போது நடைபெறும் போர், வேறு விதமானது. இப்போது எப்படிப் பட்டவர்க ளோடு போராட வேண்டும் என்று எதிரிகள் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும்."

அது போன்ற ஆண்டு விழா வட கரோலினுவில் உள்ள ஆஷ்வில்லா என்னுமிடத்தில் நடை பெற்ற போது, ஜுலியானு இராஜகுமாரி கூறியதாவது :—

"ஒவ்வொரு ஜனநாயக நாடும், தன் நாட்டு மக்களின் உரிமைகளைப் பற்றி பெரிதும் பெருமை யடைகின்றது. நெடு நாட்களாக இந்த உரிமைகளை அழிக்க, கெட்ட எண்ணங் கொண்ட அரசாங்கங்கள், முயன்று கொண்டிருக்கின்றன. இவர்கள் நமக்குப் பொது விரோதிகள். அவர்களோடு நாம் போராட வேண்டி இருக்கிறது. ஆரம்பத்தில் நாம் சற்று தோல்வி அடைந்திருந்தாலும், நம் மனம் தளர்வடையாது. எல்லா யுத்த களங்களிலும் நாம் நம் எதிரிகளைத் தாக்கிப் போராடத் தான் போகிறேம். அப்போது, வெற்றி நமக்கு நிச்சயமாகக் கிடைக்கும்."

நம் நாடு உண்மையிலேயே ஆபத்திற்கு உள்ளாகி இருக்கிறது. இந்தியத் தலைவர்கள் எல்லோரும் ஒன்றுபட்டிருக்கவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டுவிட்டது. நடைமுறைக்கு உதவாத கொள்கைகளால் எந்த விதமான நன்மையும் கிடையாது. நம் நாட்டைக் காக்க நாம் எல்லோரும் ஒன்றுபட்டு உழைக்க வேண்டியதே இப்போது தேவை. இவற்றை உணர்ந்து, சர்க்கார் கருத்திற்கு இணங்கி, பொது ஜனத் தலைவர்கள் நடந்துகொள்ளுகிறார்கள் என்று தெரிந்து மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

யுத்த நிலைமை முன்பு இருந்ததை விட மிகவும் சாதகமாக இப்போது இருக்கிறது. வெற்றி யடையும் வழியில் நாம் இப்போது போய்க் கொண்டிருக்கிறோம். இப்போது அமெரிக்கா, ரஷ்யா, சீனா, பிரிட்டன் ஆகிய நான்கு சாம்ராஜ்யப் படைகளும் ஒன்று பட்டிருக்கின்றன. எதிரியை அடியோடு வெல்லும் வரைப் போராடுவதே அவற்றின் கொள்கை.

சிப்பாய்களைப் பற்றி தவறான பிரசாரம்.

ஐந்தாம் படையினரின் சேஷ்டை.

பிரிட்டிஷ் துருப்புக்களும் இந்தியத் துருப்புக்களும் சென்னையில் பல காலமாக இருந்து வருகின்றன. அவைகள் இருப்பது நமக்குப் பழக்கமாய் விட்டது. அவைகள் யாருக்கும் ஒரு கெடுதலும் செய்ததில்லை. சமாதான காலத்தில் சென்னையில் துருப்புக்கள் இருப்பதைக் கண்டு, சாதாரண மக்கள் யாதொரு அச்சமுங் கொள்ள வில்லை. யுத்தம் நடக்கும் இந்தக் காலத்தில் அதே துருப்புக்களைக் கண்டு அவர்கள் பயப்படுவானேன்? தங்களுடைய உடல் நலத்துக்கும், சொத்து சுதந்திரங்களுக்கும் அவர்களால் கேடு நேரிடக் கூடும் என்று அவர்கள் நினைப்பானேன்? முன்னிருந்ததை விட இப்போது அதிகமான துருப்புக்கள் இருக்கின்றன என்பது உண்மை தான்; இதனால் பொது மக்களுடைய நம்பிக்கை அதிகப்பட வேண்டுமே. ஒழிய, குறைவதற்கு யாதொரு காரணமும் கிடையாது. ஏனென்றால் துருப்புக்கள் சென்னை நகர மக்களை எதிரியின் தாக்குதலி லிருந்து பாது காப்பதற்காக இருக்கின்றனவே யொழிய வேறல்ல.

ஆனால் பலர் இதைப் பற்றி தப்பபிப்ராயங் கொண்டிருக்கிறார்கள். சென்னைக்கு வெகு தூரத்தில் நடந்த ஒரு சம்பவத்தை எடுத்துக் கொள்ளலாம். அங்குள்ள ஒரு தொழிற்சாலையில் சுமார் 10,000 பேர் வேலை செய்து கொண்டிருந்தார்கள். நெருக்கடியான நிலைமையில் அது ஒரு பாதுகாக்கப் படவேண்டிய முக்கியமான இடம் என்று கருதப்பட்டதால், சில இந்தியத் துருப்புக்கள் அங்கு அனுப்பப் பட்டன. "ஓகோ சோல்ஜர்கள் வந்து விட்டார்களா?" என்று கூறிக் கொண்டு தொழிலாளர்கள் அவ்வூரை விட்டு வெளி யேறி விட்டார்கள். எங்கு போகிறோம் என்று அவர்களுக்குத் தெரியாது; ஏன் போகிறோம் என்பதை அவர்கள் நினைத்துப் பார்க்கவு மில்லை. தாங்கள் போகிறோம் என்பது மாத்திரம் அவர்களுக்குத் தெரியும். ஊரை விட்டுப் போனார்கள். பிறகு என்ன நடந்தது? வாங்கின சம்பளம் எவ்வளவு நாளைக்குத் தாங்கும்? கையி லிருந்த பணம் செலவான பிறகு, அவர்கள் திரும்பி வந்தார்கள். வந்தவுடன் பட்டாளத்தார்களுக்கும், தொழிலாளர்களுக்கும், ஒரு கால்பந்துப் பந்தய ஆட்டம் நடத்த ஏற்பாடு செய்யப் பட்டது. தகுந்த சமாதான வார்த்தைகளால் சரிப்படுத்தப் பட்ட பிறகு, தொழிலாளர்கள் பந்தய ஆட்டத்தில் விளையாடினார்கள். ஆட்டத்தில் பட்டாளத்தார்களை நன்றாகத் தோற்கடித்து விட்டார்கள். பிறகு "சோல்ஜர்கள்" அப்படி ஒன்றும் அபாயகரமானவர்க ளல்ல என்று அவர்கள் முடிவு கட்டினார்கள்.

ஆனால் ஏன் அவர்கள் முதலில் ஊரை விட்டு ஓடவேண்டும்? சில துருப்புக்கள் வந்ததால் ஒரு முக்கியமான யுத்த தொழிற்சாலையின் வேலை ஏன் அலங்கோலப் பட வேண்டும்? இதற்கு இரண்டு காரணங்கள் உண்டு. அவைகளைச் சற்று ஆராய்ந்து பார்க்கலாம்.

சென்ற உலக யுத்தத்துக்கும் இப்போதுள்ள யுத்தத்துக்கும் ஒரு முக்கியமான வித்தியாஸம் இருக்கிறது. 1914-ம் வருஷம் யுத்தத்தில் கேள்விப் படாத ஒரு பலம் பொருந்திய ஆயுதம் இப்போது இருக்கிறது. அது தான் ரேடியோ, அல்லது மின்சார ஒலி பரப்புப் பிரசாரம் என்பதாகும். இதன் மூலமாக பொது மக்களின் மனோ நிலையைக் குலைத்து, அவர்களுடைய எதிர்க்கும் சக்தியை அழிக்க, நமது எதிரிகள் முயற்சி செய்கிறார்கள். இது தான் முதலாவது காரணம். யுத்த காலத்தில், பொது மக்கள் கலவரத்துடன் இருப்பது இயற்கையே! அக்கலவரத்தை அதிகப் படுத்துவது எதிரிகளுடைய நோக்கம். ஒன்றுமில்லாத சாதாரண சம்பவங்களை மிகை படக் கூறி, பொய் வதந்திகளைப் பரப்பி, வீண் சம்பவங்களை உண்டாக்கி, எதிரிகள் பொது மக்களின் மனத்தைக் கலைக்க முயற்சிக்கிறார்கள்.

சென்ற உலக யுத்தத்தின் போது கேள்விப் படாத பல புதிய வார்த்தைகளை இப்போது கேள்விப்படுகிறோம். "ஐந்தாம் படை" இவைகளில் ஒன்று. ஐந்தாம் படை என்றால், அரசாங்கத் துரோகம் என்பது தான் பொருள், ஐந்தாம் படையைச் சேர்ந்தவர்கள் பொது மக்களுக்கும் துருப்புக்களுக்கும் விரோத உணர்ச்சியை உண்டாக்கி அதை வளர்த்து வருவார்கள். அப்படிப் பட்ட துரோக இயக்கம் இங்கு வேலை செய்து வருகிறது, என்பதற்குப் பல சான்றுகள் கிடைத்துள்ளன. நமக்கும் எதிரிக்கும் இடையில் நிற்கும் பிரிட்டிஷ் துருப்புக்களையும், இந்தியத் துருப்புக்களையும், ஐந்தாம் படையினர் இழித்துக் கூறி வருகிறார்கள். சில பத்திரிகைகள் இப்படிப் பட்ட பிரசாரத்தை வேண்டு மென்றே வளர்த்துக் கொண்டு வருகின்றன. இந்த ஐந்தாம் படை வேலை, பொது மக்கள் கலவரத்துக்கு இரண்டாவது காரணம் என்று சொல்லலாம்.

உதாரணமாக, ஒரு இந்திய சிப்பாய், ஒரு சிறிய சண்டையை ஆரம்பிக்கிறார் என்று வைத்துக் கொள்வோம். அதனால் சிறிது அமைதி யின்மை ஏற்படுகிறது. இதைப் பிரமாதப்படுத்தி பெரிய எழுத்துக்களுள்ள தலைப்பின் கீழ், சில பத்திரிகைகள் பிரசுரித்து விடுகின்றன. ஒரு பிரிட்டிஷ் சிப்பாய் தன் ஓய்வு நேரத்தில் ஒரு பெண்மணியைக் கண்டு "குட் ஈவினிங்" என்று சொல்லுகிறார் என்று வைத்துக் கொள்வோம். உடனே, பிரிட்டிஷ் சிப்பாய்கள் பெண்களை யெல்லாம் அவமானப் படுத்துகிறார்கள் என்று வதந்தி பரப்பப்படுகிறது. பத்திரிகைகளில் பெரும் பெரும் எழுத்துக்களுடன் மிகை படுத்தப் பட்ட செய்தி பிரசுரிக்கப்படுகிறது. சில சிப்பாய்கள் சற்று மதுபான மருந்தி கொஞ்சம் முரட்டுத் தனம் செய்கிறார்கள் என்றால், அதைப்பற்றி "வெட்கப்படும்படியான நடத்தை" "அவமானமான காரியம்" என்று சில பத்திரிகைகள் எழுத ஆரம்பித்து விடுகின்றன.

பிரிட்டிஷ் துருப்புக்களா யிருந்தாலும் சரி, இந்தியத் துருப்புக்களா யிருந்தாலும் சரி, அவர்களுக்குள் சில விஷயங்களில் நாம் விட்டுக் கொடுக்கலாகாதா? அவர்கள் சில சில்லரை சேஷ்டைகள் செய்தால், அவைகளை 'போனால் போகிறது' என்று பெரிய மனதுடன் நாம் விட்டு விடக் கூடாதா? சாதாரண சுதந்திர வாழ்க்கையில் இருக்கும் பலர், எவ்வளவோ தவறுகள் செய்கிறார்கள். ஒடுக்கமானதும், கட்டுப் பாடானதும்,

கண்டிப்பானதுமான வாழ்க்கையில் பழக்கப் பட்ட சிப்பாய்கள் ஓரோர் சமயத்தில் தவறி விட்டால், அதை நாம் மன்னித்து விடவேண்டும், மறந்து விடவேண்டும். அபிஸினியா, லிபியா, மலேயா, பர்மா, ஆகிய போர் முனைகளில் இந்திய சிப்பாய்களுக்கு அளிக்கப் பட்ட பெரும் புகழுரைகளை நாம் மறக்க முடியுமா? டங்கர்க், கிரீட், தோப்ருக், முதலிய பெரும் போர்களில் பிரிட்டிஷ் சிப்பாய்கள் காட்டிய ஒப்புவமையில்லா வீரத்தை நாம் என்று மறக்கக் கூடும்.

உங்களில் சிலருடைய நண்பர்களும் உறவினரும் பட்டாளத்தில் சேர்ந்திருக்கலாம். பட்டாளத்தில் சேருவதற்கு முன் சமுதாயத்தில் மதிப்புக் குரிய கண்ணிய புருஷர்களாக அவர்களை நீங்கள் கருதி இருக்கலாம். ஆனால் அவர்கள் சிப்பாய் உடையைத் தரித்தவுடன் அவர்களுடைய மதிப்பு மறைந்து போய் விடுகிறதா? பட்டாளத்தில் சேர்ந்த காரணத்தால் அவர்களுடை, மதிப்பும், கண்ணியமும் அதிகப்பட வேண்டுமே!

சிப்பாய்கள் எவ்வளவு கஷ்டமான வாழ்க்கையை நடத்தி வருகிறார்கள். போரில்லாத காலத்தில், எவ்வளவு ருசிகரமற்ற வாழ்க்கையை நடத்தி வருகிறார்கள் என்பதை நாம் அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

நம்முடைய சுறு சுறுப்பான நாள் வேலை முடிந்ததும் வீட்டுக்குச் செல்கிறோம். அங்குள்ள சௌகரியங்களையும், வாழ்க்கை நலன்களையும், அனுபவிக்கிறோம். சிப்பாய்களுடைய வாழ்க்கை அப்படிப் பட்டதல்ல. சிப்பாய் விடுதிகளில், அசௌகரியங்கள் பல உண்டு. மே, ஜூன் மாதங்களில் சென்னையில் ஒரு கூடாரத்தில் வசிக்க யாராவது விரும்புவார்களா? இது போன்ற அசௌகர்யங்களையுடைய வாழ்க்கையை நடத்தி வரும் சிப்பாய்கள் விஷயத்தில் நாம் கண்டிப்பாய் இருப்பது கடூர சிந்தனையைத் தான் காட்டும்.

எப்படிப் பட்டவர்கள் சிப்பாய்களாகச் சேருகிறார்கள்? யுத்தத்திற்கு முன்னிருந்த பட்டாளத்திற்கும், இப்போதுள்ள பட்டாளத்துக்கும், ஒரு வித்தியாஸ மிருக்கிறது. இந்த யுத்தத்திற்கு முன் சென்னையிலுள்ள பட்டாளத்தில், ராணுவத்தை ஒரு நிரந்தர உத்தியோகமாகக் கருதிய, சிப்பாய்கள் இருந்தார்கள். இப்போது அவர்களோடு கூட யுத்த காலம் வரைக்கும் மாத்திரம், சிப்பாய்களாக இருக்க விரும்பும், சாதாரண மக்களும் இருக்கிறார்கள். பெரும்பாலும் இவர்கள் தான் அதிகப்படியான எண்ணிக்கையாய் இருப்பார்கள் என்று கூறலாம். சென்னைக்குச் சற்று தூரத்தில் உள்ள ஒரு பட்டாளத்தில் வக்கீல்கள், பாதிரி உத்தியோக மாணவர்கள், கணக்காளர்கள், பாங்கி குமாஸ்தாக்கள், சர்வே செய்பவர்கள், சித்திரக் காரர்கள், எஞ்சினீயர்கள், மோட்டார் ஓட்டிகள், பண்ணையத் தொழிலாளர்கள், தகரச் சுரங்கக் காரர்கள், கடை வேலையாளர்கள் விற்பனைக்காரர்கள், முதலிய பல திறப்பட்டவர்கள் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். இவர்களெல்லோரும், சிப்பாய் உடை தரித்தவுடன் சாதாரண சமாதான வாழ்க்கை விரும்பும் மக்களிலிருந்து, பொது மக்கள் பயப்படும் படியான கொள்ளைக் கூட்டத்தினராக மாறி விடுவார்களா? இவர்களில் அநேகர் பிளிமத் நகரத்தில் எதிரி விமானத் தாக்குதலின் போது போராடியவர்கள். மற்றொரு படையில், 100-க்கு 60 பேர் மதுபானம் ஒழித்தவர்கள். இப்படிப் பட்டவர்கள் தானா தெருக்களை அபாயகர மாக்குபவர்கள்?

இதல்லாமல், யுத்தகாலத்தில் ராணுவக் கட்டுப்பாடு மிகவும் கண்டிப்பானது. அதை மீறி நடந்ததாக பத்திரிகைகளில் வெளிவரும் செய்திகளில் பத்தில் ஒன்று சற்று உண்மையானதா யிருக்கலாம். ஒழுங்கு மீறி நடப்பவர்கள், கடுமையாகத் தண்டிக்கப் படுகிறார்கள். பெருங் கூட்டமான பட்டாளத்தில் ஏதோ ஒன்றிரண்டு பேர் நிலை தவறிச் செல்வது சகஜமே. இதில் ஆச்சரிய மென்ன வென்றால், இப்படித் தவறுபவர்கள் மிகக் கொஞ்சமாக இருக்கிறார்கள் என்பது தான்.

ஆகையால், இந்த விஷயத்தில் நாம் சற்று தாராள சிந்தனையுடன் இருக்கவேண்டும். நன்றி என்பது ஒரு அபூர்வமான நற்குணம். பிரிட்டிஷ் சிப்பாய்களும், இந்திய சிப்பாய்களும் இங்கில்லா விட்டால், இதற்குள் நாம் ஜப்பானிய சிப்பாய்களைச் சந்திக்கும் படியான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கும். அதை நாம் எக்காலத்தும் விரும்பமாட்டோம். ஆகவே பட்டாளத்தை சேர்ந்து நம்மை பாதுகாத்து வரும் மதிப்பு வாய்ந்த சிப்பாய்களுக்கு நமது நன்றியைச் செலுத்தி அவர்கள் உடல் நலனும், போர்வலிமையும் இன்னும் அதிகமாக அடைய வேண்டுமென்று வாழ்த்துவோமாக!

—(சென்னை ரேடியோவில் செய்யப்பட்ட ஒரு பிரசங்கம்)

வெளியேறி வந்தவர்களுக்குச் சர்க்கார் உதவி.

சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்குச் சம்பள பட்டுவாடா.

ஏழைகளுக்குச் சாப்பாட்டுக்குப் பணம்.

பர்மாவில் 10 முதல் 12 லட்சம் இந்தியர்கள் இருந்தார்கள். இவர்களுள் எத்தனைப்பேர் இந்தியாவிற்குத் திரும்பி வந்து விட்டார்கள் என்று தெளிவாகக் கணக்கெடுக்க சந்தர்ப்பம் இல்லை. இதுவரை 2½ லட்சம் முதல் 3 லட்சம் பேர்கள் வரைத் திரும்பி விட்டார்கள் என்று ஒருவாறு சொல்லலாம். இன்னும் நாள்தோறும் 2000 பேர்கள் வரை வந்து கொண்டு தான் இருக்கிறார்கள். சுமார் 50 ஆயிரம் பேர்கள் வரை கப்பலில் வந்தார்கள். பல்லாயிரம் பேர்கள் ஆக்யாபிலிருந்து கப்பல் ஏறி வந்தார்கள். அநேகம் பேர்கள் விமானங்களில் வந்தார்கள்.

பர்மாவி லிருந்து இந்தியாவுக்கு வரும் ரோட்டுப் பாதை மிகவும் கடினமானது. கொஞ்ச நாளைக்குள் இந்த வழியில் உணவு, தண்ணீர், இளைப்பாறுமிடம் முதலிய வசதிகளை அமைப்பது கஷ்டமான காரியம். இவை, அமைக்கப் பட்டிருக்கின்றன என்றாலும், மட்டமான முறையில் தான் அமைக்க இயன்றது. இவற்றை விருத்தி செய்ய இயன்ற அளவு முயற்சிக்கப்படுகிறது. போக்கு வரவுச் சாதனங்களை அமைப்பது தான் மிகவும் சிக்கலான பிரச்னை.

வைத்திய உதவி.

இந்த வழியாக வருகிறவர்களுக்கு வைத்திய உதவி மிகவும் அவசியமாயிருந்தது. ஒரு சமயம் வாந்தி பேதி அதிகமாகி, அந்த ரோடு வழியாகவே ஜனங்கள் வரவொட்டாதபடி செய்யலாமா என்று கூட சர்க்கார் கருதினார்கள். இப்போது அந்நோய் காண்பதே கிடையாது. ஒரு பெரிய வைத்தியப் படை அஸ்ஸாமுக்குப் போயிருக்கிறது. அதில் ஒரு பகுதி பர்மாவிற்குக் கூடப் போய் இருக்கிறது.

செலவே கிடையாது

இந்தியாவின் எல்லையிலுள்ள 'தாமு' என்ற ஊருக்கு வந்தது முதல் ஒரு ரயில்வே ஸ்டேஷனுக்குப் போய்ச் சேரும் வரை எந்த விதச் செலவும் இங்கே வருகிறவர்களுக்கு கிடையாது. உணவு, தங்குமிடம், தண்ணீர், கூலிகள் மோட்டர் லாரிகள் முதலியவை எல்லாம் அரசாங்கத்தாரே இலவசமாக உதவுகிறார்கள் ரயில் பிரயாணத்திற்குக் கூட பணம் இல்லாதவர்களை இலவசமாக அழைத்துப் போகிறார்கள். சில வாரங்

களில் ஒரு ரயில்வே ஸ்டேஷனில் மட்டும் ரூ. 8½ லட்சத்திற்கு டிக்கெட்டுகள் விற்றிருக்கின்றன. பர்மாவிலிருந்து வருகிறவர்களை வரவேற்று அவரவர்கள் ஊர்களுக்கு அனுப்பும் விஷயத்தில் உத்தியோகப் பற்றில்லாத பல ஸ்தாபனங்கள் அரசாங்கத்தாரோடு ஒத்துழைத்திருக்கின்றன. இந்த நிர்வாகச் செலவுகளுக்காகவும் அரசாங்கத்தார் தொகை உதவியிருக்கின்றார்கள்.

வேலையில்லாத் திண்டாட்டம்

பர்மாவிலிருந்து வந்தவர்களுக்கு வேலை இல்லை. ஆகையால் வேலை தேடித் தரும் ஸ்தாபனம் ஒன்றை ஸ்தாபிக்கும்படி மாகாண சர்க்கார்களுக்கு உத்திரவாகி யிருக்கிறது. தொழிற் கல்வியுடையவர்கள் நாஷனல் சர்விஸ் லேபர் ட்ரிப்யுனல் அதிகாரியிடம் அறிவிக்க வேண்டும்.

கல்வி வசதி

மாணவர்கள் படிப்பதற்கு பலவகைகளிலும் வசதிகள் செய்யப் பட்டிருக்கின்றன. கல்லூரிகளில் சேர்ப்பது, சம்பளத்தைத் தள்ளிக் கொடுப்பது, பாடத் திட்டங்களைக் கூட மாற்றி அமைப்பது முதலிய வசதிகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன.

பண உதவி

மிகவும் ஏழைகளாக இருக்கிறவர்களுக்கும், எதிரிகள் வசப்பட்டிருக்கும் நாடுகளில் இருக்கிறவர்களைச் சார்ந்தவர்களுக்கும், சாப்பாட்டிற்குப் பணம் கடனாக உதவ ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். உதவி தேவையாய் இருக்கிறவர்கள் உடனே முழு விவரங்களையும் அதிகாரிகளுக்கு அறிவிக்க வேண்டும்.

பர்மா சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுடைய சம்பளம், பென்ஷன், பிராவிடெண்ட் பண்டு முதலியவை பற்றி பைசல் செய்ய பர்மா சர்க்கார் தம் பிரதிநிதி ஒருவரை இந்தியாவில் நியமித்திருக்கிறார்கள். பர்மா சர்க்கார் யுத்த நஷ்ட இன்ஷ்யூரென்ஸ்படி சேரவேண்டிய தொகைகளைப் பாலிஸிதார்களுக்குக் கொடுக்க விரைவில் ஏற்பாடு செய்வார்கள் என்று நம்புகிறோம்.

நிற வேற்றுமை கிடையாது

ஐரோப்பியர்களுக்கு மட்டும் பர்மா பாதையில் விசேஷச் சலுகை காட்டப்படுகிறது என்று புகார் கூறுகிறார்கள். எல்லா ரோடுகள் வழியாகவும் எல்லோரும் வரலாம். எல்லா முகாம்களிலும் எல்லோரும் தங்கலாம், எங்கேனும் நிபந்தனைகள் விதிக்கப்பட்டிருந்தால், அது எல்லோருக்கும் விதிக்கப்பட்டிருக்கும்.

முகம் மலருகிறது.

அப்பொழுது தான் பசு கன்று போடுகிறது. மழை சோவென்று கொட்டுகிறது. வீடு தட, தடவென்று இடிந்து விடுகிறது. ஆத்துக் காரிக்கு இடுப்பு வலி ஆரம்பிக்கிறது, ஒரு நர்ஸுக்குச் சொல்லி யனுப்பலாமென்றால், அதே சமயம் கொல்லையிலே 'ஐய்யய்யோ!' குரல் கிளம்புகிறது. 'ஆண்டே! உங்க அருமை அடிமை, மண்டையைப் போட்டுட்டாங்களே!' என்று அலறுகிறார்கள் சில பெண் பிள்ளைகள். 'கஷ்டம்! கஷ்டம்' என்று தானே வெளியே கிளம்பிப் போகையில், 'மாமனார் வைகுண்ட ப்ராப்தியானார்' என்ற விஷய மடங்கிய கடிதத்தைக் கொண்டு நீட்டுகிறான் தபால்காரன். அப்பொழுது தான், 'ஏமி ஸாமி! அப்பு இங்க ஈலேதே! காலம் ரொம்ப மோட்மாய் போயிந்தே!' என்று கடன்காரச் செட்டியார் எதிரே வந்து நிற்கிறார். எப்படியிருக்கும் இத்தனை சம்பிரமத்திலும் சிக்கிக் கொண்டுள்ள மனுஷருக்கு? இதே மனுஷர் அன்று ஆபீஸிற்குப் போகிறார். பெரிய துரை அவரை அழைக்கிறார். 'மிஸ்டர்......! போனமாதம் நீர் ஒரு யோசனை சொன்னீரல்லவா? அதனால் கம்பெனிக்கு நல்ல லாபம் வந்திருக்கிறது. உமக்கு நூறு ரூபாய் ப்ரமோஷன்' என்று சொல்கிறார் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். எப்படி யிருக்கும் அந்த மனுஷருடைய முகம். கடவுள் கொடுத்தது எத்தனை பல் என்பதை விளம்பரப் படுத்துகிறவர் போல், அவர் பல்லை இளித்து விட மாட்டாரா? இருக்கிற கஷ்டமெல்லாம் மறந்து, அவரது முகம் மலர்ந்து விடாதா?

இன்னொரு கதை கூட உண்டே! நினைவிருக்கிறதா? ஒரு வேடன். அவனை ஒரு மத யானை திடீரென்று எதிர்பாராமல் துரத்த ஆரம்பித்து ஓடுகிறான் தன்னால் முடிந்தவரை. கால்கள் தள்ளாட ஆரம்பித்து விட்டன. இனி ஓட முடியாது என்று தோன்றி விட்டது. திரும்பிப் பார்த்தான், யானை எங்கே வருகிறதென்று. அதற்குள் வழியிலிருந்த பாழுங் கிணற்றில், காலிடறி விழுந்தான். நல்ல வேளையாக, அவனது கை, ஒரு விழுதைப் பற்றிக் கொண்டது. அங்கேயே சற்று நேரம் ஊசலாடிக் கொண்டிருந்தான் அவன். கீழே பார்த்தால், பாம்புகள் நடமாடுவது தெரிந்தது. உயரப் பார்த்தான். கடவுளை நினைத்துக் கொண்டு. மேலே ஒரு கழுகு வட்ட மிட்டுக் கொண்டிருந்தது. அவன் பற்றியிருந்த விழுதை, அப்பொழுது தான் வெகு ஸ்வாரஸ்யமாக ஒரு எலி கறுவிக் கொண்டிருந்தது. 'சரி! தொலைந்தோம்! கடவுள் விட்ட வழி இதுதானா' என்று அவன் மனமுடைந்துபோக விருக்கையில் மேலே யிருந்த தேன் கூட்டிலிருந்து ஒரு துளி தேன் கீழே சொட்ட, அது நேரே அவன் உதட்டில் வந்து விழுந்தது. அந்த நேரத்தில், நாவரட்சியுடன் மனம் பதைத்திருக்கும் அவனுக்கு, அந்தத் தேன் எவ்வளவு மதுரமாக இருந்திருக்கும் தெரியுமா?

'அப்புறம் என்ன கதை?' என்று கேட்கிறீர்களா? மேலே யிருந்த கழுகு அந்த எலியைப் பாய்ந்து கௌவிக் கொண்டு போயிற்று. எங்கிருந்தோ சிம்ம கர்ஜனை கேட்கவே, மத யானை எடுத்தது ஓட்டம். எங்கிருந்தோ வேறு பல வேடர்கள் வந்து கூடினார்கள். அவனைத் தப்புவிக்கச் செய்தார்கள். ஏதோ, அந்த வேடனுக்குப் போதாத வேளை, இவ்வளவு அவஸ்தைகளுக்குள் மாட்டிக் கொண்டான். போதாத வேளை நிரந்தரமாக இருக்காது என்பதாலும், அதிர்ஷ்ட சக்கரம் சுற்றிக் கொண்டே இருப்பதாலும், கஷ்டப்பட்டாலும், பிறகு சுகமடைந்தான் அவன் என கதா காலக்ஷேப பாகவதர்கள் கூறுவார்கள்.

'இந்த இரண்டு தினுசு மனுஷாளையும் இப்பொழுது இங்கே இழுத்துக் கொண்டு வந்து, எங்களுக்கு முன்னால் நிறுத்துவதின் அர்த்தமென்ன?' என்று நீங்கள் கேட்கலாம். அந்த மனுஷாள்களைப் போலவே தானே நாமும் இருக்கிறோம், ஐயா! நம்ம மேலே குண்டு ஒன்று தான் நேரே விழ வில்லையே ஒழிய, நாமும் எத்தனையோ கஷ்ட நஷ்டங்களை அடைந்தாச்சா இல்லையா? 1939-ம் வருஷம் செப்டம்பர் மாசம் 2-ந் தேதிக்கு முன்னாலேயோ, அது தான் போகட்டுமய்யா, 1941-ம் வருஷம் டிஸம்பர்மீ 7-ந் தேதிக்கு முன்னாலேயோ, உங்களுக்கு இருந்ததே அந்த மன நிம்மதி, இப்பொழுது இருக்கிறதா, சொல்லுங்கள்?

"அ! அதுக்கு முன்னாலே மட்டும் என்ன? எங்காத்து மாப்பிள்ளைக்கு வேலையில்லாமே, 'லோல்' பட்டுக்கொண்டிருந்தான், பேத்திக்குக் கல்யாணமாகலை, வீட்டுக்கு வெள்ளை யடிக்கக் காசில்லை, பேரனுக்குப் படிக்கப் போடலை. திருப்பதிக்குப் போய் மொட்டை யடிச்சிக் கொண்டு வரலை, வடாம் போட வெயியே வரலை" என்று சிலர் சொல்லக்கூடும். ஆனால், இதெல்லாம் சங்கடங்களா என்ன? உலகத்திலே உள்ளவர்களுக்கு எந்தக் காலத்திலு முள்ள நச்சுப் பிச்சு மனக் குறைகள். ஆனால், மாப்பிள்ளை என்றுமே வேலையில்லாமலோ, பேத்தி கன்னியாகவேயோ, பேரன் பள்ளிக்குப் போகாமலேயோ இருந்து விட்ட தில்லை. இந்தக் குறைகள் நீங்கினால், வேறு குறைகள் ஆஜராவது இயற்கை.

ஆனால், இந்த யுத்தத்தினால் ஏற்பட்டதே, பீதியும் கஷ்டமும், நஷ்டமும் அதற்கு ஈடே கிடையாது. உலகெங்கும் பரவி விட்ட இந்த யுத்தத்தினால், யுத்தம் நடக்கும் பிரதேசங்களில் உள்ளவர்களுக்கு உயிருக்கும், பொருளுக்கும், வீட்டிற்கும், வாசலுக்கும் படு சேதங்கள் ஏற்பட்டு வருகின்றன. மற்ற பிரதேசங்

களில் உள்ளவர்களை யுத்தபீதி பிரமாதமாக வாட்டுகிறது. சாமான்களின் விலை விஷம் மாதிரி ஏறிக் கொண்டிருக்கிறது. புருஷனும் பெண்டாட்டியும், தந்தையும் குழந்தைகளும் ஒன்ருக ஒரு இடத்தில் வசிக்க முடிய வில்லை. வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் வேறே! வியாபாரம் படுத்தது வேறே! செலவு அதிகமாவது வேறே, இந்தக் கஷ்டங்களை யெல்லாம் யுத்தம் மோந்து பார்க்காத பிரதேசங்களில் உள்ளவர்கள் அநுபவித்தே தீர வேண்டி யிருக்கிறது.

ஐரோப்பாவில் ஜெர்மானியர், 'ஆரம்பிக்கப் போகிருேம்' என்று ஆர்பாட்டம் செயது கொண்டிருந்த, வசந்த காலத் தாக்குதல், ஒரு மட்டிலும் ஆரம்பித்து விட்டதாகத் தெரிகிறது. தெற்கு ருஷ்யாவில், டானட்ஸ் நதிப் பிரதேசத்திலே மட்டும், 20 லக்ஷம் புது ஜெர்மன் வீரர்களும், இருபத்தி நான்கு, கவசம் தரித்த படைகளும், கிட்டத் தட்ட இரண்டாயிரம் விமானங்களும், பாய ஆரம்பித்து விட்டதாம். போர் அதிக மும்முரமாக உள்ள பிரதேசம் இருநூற்றைம்பது மைல் முன்னணியைக் கொண்டது தான்.

இங்கே தான் வசந்தத் தாக்குதல் ஆரம்பமாகும் என்று பலர் எதிர் பார்த்தார்கள். அதன்படியே நடந்திருக்கிறது. இங்கு போர் ஆரம்பமானதற்குப் பல கார ணங்களுண்டு என்று, இங்கே தான், முதலில் தரை கெட்டியாக மாறி யிருக்கிறது, தவிர, இந்தப் பிரதேசத்தில் திட்டமான வெற்றி கண்டால் தான் பிரயோசனமான எண்ணெயக் கிணறுகள் உள்ள காகஸஸ் பிரதேசத்தைப் பற்றியே நினைக்கலாம். திரி யில்லாமல் விளக் கெரியுமா? அதுபோல், எண்ணெ யில்லாமல், யுத்த வண்டி ஓடுமா ஐயா? முன்பே, இந்த எண்ணத் தோடு தானே மளமள வென, போன வருஷ முடிவில் ஜெர்மானியர், ராஸ்டாவ் நகர் வரை வந்து விட்டார்கள். எதிர் பாராது அங்கு விழ ஆரம்பித்த உதை, தொடர்ந்து பனிகாலம் முழுவதிலும் அவர்களுக்குக் கிடைத்துக் கொண்டே யிருந்தது. அந்த வகையில் ருஷ்யர்கள் தங்களுக் கேற்பட்ட கஷ்ட நஷ்டங்களை லக்ஷியம் செய்யவே இல்லை.

ஏதோ பலஆயிர மைல்கள் சிரமப் பட்டு வந்த விருந்தாளிகளை, 'செமத்தி' யாகக் கவனிக்க வேண்டாமா? 'போதும்! போதும்' என்கிற வரையில் போட்டுத் தீர்த்து விட்டார்கள் ருஷ்யர்கள். இப்படியாகத் தானே கைக்கெட்டியது வாய்க் கெட்டாமல் போச்சு நம்ப ஜெர்மன் அண்ணுத்தைகளுக்கு. அதனுலே அவர்கள் இந்தத் தெற்கத்திச் சீமையிலேயே, புதுத் தாக்குதலை ஆரம்பித்திருக்க வேண்டும்.

'நமக்கு நிகர் யாருமில்லை. நம்பளை விரட்ட இன்னெருத்தன் பிறக்கணுமய்யா!' என்று மமதை கொண்டிருந்த ஜெர்மானியரை; தலையைத் தொங்க விட்டு நிற்கச் செய்தவர்கள், இந்தத் தெற்கத்தி ருஷ்ய சீமைக்ககாரர்கள் தானே? அதனுலும், ஜெர்மானியர் தங்கள் ஆத்திரத்தைக் காட்ட இந்தப் பிரதேசத்தைத் தெரிந் தெடுத்துக் கொண்டிருக்கலாம்.

அதோடு, ஹிட்லர் துருக்கி மீதிலும் மோதக் கூடும். துருக்கியைப் பிடித்துக் கொண்டால், (பஜ்ஜி செய்ய வெங்காயம் வெட்டுகிறது மாதிரி அவ்வளவு சுலுவான வேலையா என்ன இது?) அப்புறம், இடுக்கியில் மாட்ட வைப்பது போல், காகஸஸ் பிராந்தியத்தை இரண்டு புறங்களி லிருந்தும் தாக்கலாமோ, இல்லையோ?

மற்றும், சென்ற எட்டாந் தேதி யன்றே, க்ரைமியாவிலே ஜெர்மானியர் பிரமாதமாகப் போராட ஆரம்பித்து விட்டார்களாம். சில பகுதிகளில் அவர்கள் அடி பட்டாலும், ஒரு பகுதியில் முன்னேறினுர்களாம். சென்ற டிசம்பரிலே கைசோர விட்ட கெர்ச் பிரதேசத்தைத் திரும்பவும் பிடித்துக் கொள்ள அவர்கள் முயற்சிக்கிருப் போலிருக்கிறது. ஏனென்ருல், கெர்ச்சையில் இல்லா விட்டால், காகஸஸ் பக்கம் தைரியமாகத் தலையை நீட்ட முடியாது. ஏற்கெனவே, க்ரைமியாவிலே போர் நடந்து கொண்டிருப்பதாலும், ருமேனியாவி லிருந்து சுலபமாக, தென் பிரதேசத்திற்கு ஆளை இழுத்து வரக் கூடுமாதலாலும், ஹிட்லர் வசந்தப் போரை இங்கே தொடங்கி யிருக்கக் கூடும்.

இந்தச் சமயத்திலே, வடக்கே, நார்வேயை ஒட்டினுப் போல் உள்ள, ஆர்க்டிக் பிரதேசத்திற்கு ஆசாரவாயில்போல் உள்ள ஸ்வீடன் தேசத்திற்கும் ஹிட்லர் தலை வலியை உண்டாக்குவார் போலிருக்கிறது.

யானை வரும் பின்னே, மணி ஓசைவரும் முன்னே" என்ற கதைபோல, ஸ்வீடனில் இருக்கும் அமெரிக்கர்களை 'கிளப்புங்கள் உடனே!' என்று அமெரிக்க சர்க்கார் கூறுவதி லிருந்தும், ஜெர்மனிக்கும் ஸ்வீடனின் தலைநகருக்கும் இடையே தடைப் பட்டிருந்த டெலிபோன் போக்கு வரத்திற்கு உயிர் கொடுக்கப் பட்டதி லிருந்தும், வரப் போகும் மாதங்களில், யுத்தச் செய்திகளில் ஸ்வீடனின் பெயர் அடிபடக் கூடும் என்ற எண்ணம் எல்லோருக்கும் தோன்றக் கூடும்.

நார்வேயைப் பிடித்த ஹிட்லர், ஸ்வீடனை மட்டும் சும்மா விட்டு வைத்ததற்கும் காரணங்க ளுண்டு. அதாவது, மற்ற சிறு நாடுகளைப் பிடித்த சனியன், இந்த நாட்டை இதுவரை பற்ருததற்கு, ஹிட்லரின் சுய நலமே காரணமாகும். இந்த நாட்டை நடுநிலைமை நாடாக வைத்துக் கொண்டே அவர் ஜெர்மனிக்குச் சாதகமான காரியங்கள் பலவற்றைச் சாதித்துக் கொண்டிருக்கிருர். ஆனுல், ஸ்வீடன் நடு நிலைமையில் இருப்பதால், ருஷ்யாவிற்கு வடகடல் வழியே செல்லும் உதவியைத் தடுக்கவும் அவரால் முடிய வில்லை. ருஷ்யா மீது வசந்த காலப் போர் ஆரம்பித்தாயிற்று. இம்முறை உண்டு, இல்லை என்று பார்த்து விட வேண்டும், என்று இருக்கும் ஹிட்லருக்கு, எதிரியான ருஷ்யாவின் கை பலப்பட்டுக் கொண்டே யிருந்தால் எப்படி யிருக்கும்? ஆகவே, அவர் ஸ்வீடன் தேசத்தை கபளீகரம் செய்து கொண்டு, ஆர்க்டிக் கடலில் தன் ஆதிக்கத்தைச் செலுத்தி, 'இந்த வழி ஆபத்தானது' என்று நேசதேசத்தார் நினைக்கும்படி செய்ய வேண்டு மென அவர் தீர்மானித் திருக்கக் கூடுமல்லவா?

ஸ்வீடனை அவர் கைப்பற்றி விட்டால், ருஷ்யாவிற்குக் கொஞ்சம் சிரமம் தான்! ஆனுல் அது வரை நேசதேசத்தார் சும்மா பார்த்துக் கொண்டிருப்பார்களா என்ன? தென் திசையி லிருந்து ஏற்படக் கூடிய 'மஞ்சள்' விபத்தை, அதாவது ஜப்பானிய யமனது போக்கை, மடகாஸ்கரை சட்டென்று, அதிக சேதமும், எதிர்ப்பும் இல்லாது தடுத்து, எல்லோரும் கொஞ்சம் பெருமூச்சு விடும்படி செய்த பிரிட்டிஷார், வடக்கே ஹிட்லர் யமனை வாலாட்ட விட்டு விடுவார்களா?

ஹிட்லர் மத்ய கிழக்குப் பிரதேசத்தில் தான் ரொம்ப நம்பிக்கை வைத்திருக்கிருப் போலிருக்கிறது. வட ருஷ்யாவில் இருந்த, விமானப் படையைக் கூட அதனுல் தான் அவர் திரும்ப அழைத்துக் கொண்டு விட்டாப் போலிருக்கிறது. ஆனுல் லெனின் கிராட் முற்றுகையை அவர் தளர விட வில்லை. ஸ்டாலனெஸ்க் பிரதேசத்திலும் உயிர் தோன்றும்படி செய்துகொண்டிருக்கிருராம் அவர். தெற்கே; அலெக்ஸாந்திரியா மீது அடிக்கடி குண்டுகளை வீச ஏற்பாடு செய்திருக்கிருர். மால்டாவைத் தூளாக்க ஆசைப் படுகிருர். ஆனுல் அங்குள்ளவர்ளோ, உலக சரித்திரத்திலேயே முதலிடம் பெறத் தீர்மானித்திருப்பவர்கள் போல் போராடுகிருர்கள். போன வாரம் 2 நாட்களில் 96 ஜெர்மன விமானங்களைச் சுக்கல் நூருக அடித்து விட்டார்கள். அவர்களுக்கு பிரிட்டிஷ் விமான உதவி கிடைத்த வண்ணமாகவே இருக்கிறது.

வட ஆபிரிகச் சண்டையையும் ஹிட்லர் மும்முர மாக்கக் கூடும். அங்கு போராட வலுக் கட்டாயத்தின் பேரில் ஆக்ரமிக்கப் பெற்ற ருஷ்யாவிலிருந்து ஆட்களை திரட்டிக் கொண்டு வர உத்திர விட்டிருக்கிருராம். ஜெர்மன் சோல்ஜர்களுக்கோ வரவர வெறுப்பு ஏற்பட ஆரம்பித்து விட்டதாம். வடக்கே ஒரு இடத்தில் நானூறு பேர்கள் கலகம் செய்து, போரிட மறுத்து விட்டார்களாம். வடகடலில் பிரிட்டிஷ் கப்பற் படையொன்றை சமீபத்தில் கண்டும், சில ஜெர்மன் கப்பல்கள் தூரத்திலேயே இருந்து விட்டு ஓடிவிட்டனவாம். ஏதோ ஒன்றிரண்டு மட்டும் போராடி, ஒரு பெரிய பிரிட்டிஷ் யுத்தக் கப்பலை மூழ்கடித்ததாம். ஹிட்லருக்காகப் போராட பலருக்கு மனமே இல்லாத நிலைமையி லிருக்கிருர்கள். பலர் என்று கூறப் படுகிறது, ஆனுலும், ஹிட்லரை விட்டால், ஜெர்மானியருக்கு இப்பொழுது வேறு கதி யில்லை.

ஹிட்லரோ, ஒரு அனுபவஸ்தர் கூறி யுள்ளதுபோல், நன்ருக இடிபட்டு விழுந்து, ஆத்திரத் தோடு எழுந்து நின்று, எங்காவது ஓரிடத்தில் தனது பலத்தை

யெல்லாம் சேர்த்து வைத்து, ஓங்கி ஒரு குத்து விட்டு விட்டு, எதிரியை வீழ்த்தி, வெற்றி வீரனாகப் பார்க்கும் குத்துச் சண்டைக் காரன் மாதிரி தானிருக்கிறார். அவர் பலமாகவே குத்து விட நினைத்திருக்கலாம். ஆனால், எதிரி அவரை விட சூரனாக இருந்து, அவன் சமயம் பார்த்து, சட்டெனக் குனிந்து கொடுத்து விட்டால், பாய்ந்த வேகத்தில், குத்துச் சண்டை வீரன், நிலை தடுமாறி தள்ளாடிப் போய், கீழே விழுந்துருள நேரிடு மல்லவா ?

அதேபோல், ஹிட்லர், இந்த வருடம் எப்படியும் வெற்றி கண்டே தீர வேண்டும்; இத் தருணம் தப்பினால் மறுசமயம் வாய்ப்பதரிது; “போனால் வராது பொன்னம்மாள் கிருபை” என்பது போல், ஒரே ஆத்திரத்துடன் ஜப்பானையும் தூண்டிவிட்டு விட்டு, ஏககாலத்தில் அமெரிக்காவை இரண்டு நாடுகளும் தாக்க ஏற்பாடு செய்யக் கூடும். ஜப்பான், அமெரிக்காவின் வடமேற்கு மூலையில் உள்ள, ஜப்பானுக்கு சமீபமாக உள்ள, அலாஸ்கா பிரதேசத்தையும், லவாலின் தயவால் கிடைக்கக் கூடிய மேற்காப்பிரிக்கப் பிரதேசமான டாக்பாரி லிருந்து, ஜெர்மானியர் அமெரிக்காவின் கிழக்குப் பிரதேசத்தையும் தாக்கக் கூடும். இதை எதிர்பார்த்தே, அமெரிக்க உபதலைவர், ‘1942-ம் வருஷத்தில் கோடை அதி பயங்கரமாக இருக்கக் கூடும். என்றுமே கண்டிராத நெருக்கடி இந்தக் காலத்தில் ஏற்படக்கூடும்’ என்றும் எச்சரித்திருக்கிறார். அதோடு, எழுபது லக்ஷம் விஷ வாயுவைத் தடுக்கும் முக மூடிகளை அமெரிக்காவில் வினியோகிக்க தலைவர் ரூஸ்வெல்ட் உத்திரவிட்டிருக்கிறார்.

ஹிட்லரோ, எந்த தர்ம நியாயத்திற்கும் கட்டுப்படாது, தன் நிலைமையை ஸ்திரப் படுத்திக் கொண்டு, தான் ஆரம்பித்த பைத்தியக்காரச் சண்டையைக் கடைசி வரை நடத்தி முடித்து விட்டுத் தான் விடுவார் என்பதில் சந்தேகமே இல்லை. சென்ற வாரம் கூட, க்ரைமியாவில் ஜெர்மானியர் விஷ வாயு அடங்கிய சுரங்க வெடியை உபயோகித்ததாக ஒரு செய்தி எழுந்தது. அதைக் கேட்டதும், உலகமே திடுக்கிட்டு விட்டது. இந்தக் கட்டுரை ஆரம்பத்திலே விவரித்த இரண்டு தினுசு மனுஷர்களைப் போல், எல்லோரும் மாறிவிட்டார்கள். ‘மனித யுத்தம் அசல் ராக்ஷச யுத்தமாகி விடும் போலிருக்கே! இதனால் விபரீதங்கள் பல விளையுமே! ராணுவக் குறிகள் மீது வீசப்படும் விஷவாயு குண்டுகள், ஒரு பாவமு மறியாத சாதாரண மக்களையும் பாதிக்கும் போலிருக்கிறதே !’ என்று அனைவரும் எண்ணி வருந்தினார்கள். விழுதிலே, பேராபத்திடையிலே ஊசலாடிக் கொண்டிருந்த மனுஷன் நாக்கிலே தேன் சொட்டியதுபோலவும், குடும்ப அவஸ்தைகளில் அகப்பட்டுத் தவித்துக் கொண்டு முழி பிதுங்கிய வண்ண மிருந்தவனுக்கு, ‘ப்ரமோஷன்’ என்ற வார்த்தை காதில் விழுந்தது போலவும், ‘பயப்படாதீர்கள்! ஜெர்மானியர் ருஷியர் மீது விஷப்புகை விட்டால் நாம் சும்மா இருக்கமாட்டோம். நம் ஆட்கள் மீது விஷப் புகை ப்ரயோகிக்கப் பெற்றதாகவே எண்ணி, பதிலுக்கு நாமும் விஷப் புகையை விடுவோம். ஹிட்லர் பொல்லாத மனுஷர், போகிற போக்கிலே இந்த கோரக் கொலையும் செய்யத் தயங்கமாட்டார் என்று எதிர் பார்த்தே, பிரிட்டனில் விஷ வாயு ஆராய்ச்சிகளைப் பிரமாதமாகச் செய்யச் சொல்லி யிருந்தேன். நிலைமை ரொம்பவும் மோசமாகப் போனாலன்றி, இந்தப் பழிக்குப் பழி வாங்கும் தொழிலில் இறங்க மாட்டோம். ஹிட்லர்தான் இதற்கு ஒரு முடிவு கூறவேண்டும்.

பாவம்! ஹிட்லர் தவறுமேல் தவறு செய்துவிட்டார். இனி அவர் தலை தூக்குவது சிரமம்தான். வரப்போகும் மாதங்களில், ஜெர்மனியின் இடுப்பை ஒடிக்க, எண்ணற்ற விமானிகள் காத்திருக்கிறார்கள். பதினெட்டு மாதங்களுக்கு முன்னாலேயே, சீமையைத் தரை மட்ட மாக்கி விடப் போவதாக ஜம்பம் பேசினார் அந்தப் பெரியார். ஆனால் அவரது ஜம்பம் சாயவில்லை. யுத்தம் ஆரம்பித்து 32 மாதங்களாகிவிட்டன. இந்தச் சமயத்திலே, நமக்கேற்பட்டுள்ள பிரதிகூலங்களைப் பார்த்தால், நாம் எல்லாம் சளைத்தே போய் விட்டதாகவே எல்லோரும் நினைப்பார்கள். ஆனால், “இரண்டாவது முனை ஏற்படுத்துங்கள். நொறுக்குவோம் ஜெர்மானியரை” என்ற கோஷம் எங்கு மிருக்கிறது. நமது மனோ திடத்தை இது வெளிப்படுத்த வில்லையா? அஞ்ச வேண்டாம்! அனைத்திற்கும் தயாராக, புது நேசர்களுடன், வெற்றிக் கொடி நாட்டத் தயாராக இருக்கிறோம். நீண்ட காலம் போர் நடந்தாலும், கவலைப் பட வேண்டாம். மேல் விழுந்து தாக்க சகல ஏற்பாடுகளும் பூர்த்தியாகி வருகின்றன” என்ற மொழிகள் வானத்தில் ஒலித்து, உலக மக்கள் காதில் விழுந்தன. பேசியது யார்? இத்தனை நாட்களாக இல்லாத வீரத்துடனும், திட நம்பிக்கையுடனும் பேசுபவர் யார் என்று பார்த்தால், நமது பிரதம மந்திரி சர்ச்சில் தான்.

அவர் தைரியமாக ஜெர்மனியை எச்சரிக்கை செய்ததும், இந்நாள்வரை இருந்தது போலில்லாமல் மேல் விழுந்து தாக்கும் முறையில் பேசியதும், அமெரிக்கருக்கும் நேசதேசத்தாருக்கும், ‘டானிக்’ கொடுத்தது போலாகி விட்டது. சட்டியிலே நிறையச் சேர்ந்து விட்டாப் போலிருக்கு; அதனால் தான், கை தாராளமாக இருக்கு; பேச்சும் முடுக்காக இருக்கு’ என்று எல்லோரும் பேசிக் கொண்டார்கள். தக்க தருணத்தில் வந்த இந்த மொழிகள், எல்லோரது முகங்களையும் மலரச் செய்திருப்பதில் ஆச்சரிய மென்ன இருக்கிறது !.

இதுமட்டுமல்ல! இனி வரப்போகும் மாதங்களில் ஏராளமான பிரிட்டிஷ் வெடிகுண்டெறியும் விமானங்கள் ஜெர்மனியைத் தாக்கப் போகின்றன. ஜெர்மனியின் ஆலைகளையும், தொழிற்சாலைகளையும், கப்பல், சப்மரைன் தளங்களையும் தவிடு பொடியாக்கி விட்டால், ஜெர்மானியரே கதிகலங்கி, ‘போறுமே இந்த யுத்தம்’ என்ற பாட்டைப் பாடி கிளர்ச்சி செய்ய ஆரம்பித்து விடுவார்கள். ஒரு நாட்டில் உள்ளவர்களின் மனோ தைரியம் குலைந்து போனால், மகா முரடன் அதன் தலைவனாக இருந்தாலும் ஒன்றும் செய்யமுடியாதல்லவா? அந்த நிலைமைக்கு ஹிட்லரை விரட்டியடிக்கவே சர்ச்சில் ஏற்பாடு செய்து வருகிறார்.

‘ஒரு இருபதினாயிரம் வெடிகுண்டு விமானங்களிருந்தால் போதும், மறுநாள் காலையில் ஜெர்மனியே இல்லாது செய்து விடலாம்’ என்கிறார் பிரிட்டிஷ் விமானப் படைத்தலைவர்.

இத்தனை காலமாக யுத்தம் நடந்தும் ஒன்றே முக்கால் லக்ஷம் பிரிட்டிஷ் படைகளுக்குத் தான் சேதமேற்பட்டிருக்கிறது. இதிலிருந்தே பிரிட்டிஷ் படையின் திறமை வெளியாக வில்லையா? நேச நாடுகள், ஹாலிபாக்ஸ் பிரபு கூறியதுபோல், ஜெர்மனியை நையப்புடைக்கும் காலம் வந்து விட்டது என்றே சொல்லலாம்.

ஜெர்மனியை மட்டு மில்லை, அதன் கூட்டாளிகளையும் தீர்க்கும் காலம் வந்துவிட்டது என்றே சொல்லலாம். நமது முகங்களை மலரச் செய்ய வந்த சேதிகள் இரண்டில், ஆஸ்திரேலியா அருகே யுள்ள பவழக்கடலில் ஜப்பானியர் சுமார் இருபது பெரிய கப்பல்களை இழந்து விட்டு, அமெரிக்கக் கடற்படைக்கு முன் நிற்கமுடியாது, ஆஸ்திரேலியா மீது படையெடுக்க வந்த நோக்கம் தற்சமயம் நிறைவேறாது ஓட்டம் பிடித்த சேதியும் ஒன்றாகும்.

ஜப்பானியர் பர்மாவில் வெற்றியும், தோல்வியும் பெற்று வருகிறார்கள். பர்மா கெவர்னரும், மந்திரிமார்களும் இந்தியா வந்து விட்டார்கள். ஜப்பானியர் சீன எல்லையைக் கடந்து விட்டனர். அஸ்ஸாம் மாகாணத்தில் குண்டு வீசுகிறார்கள், சிட்டகாங்கிலும் குண்டு விழுந்தது. ஆனாலும் ஜப்பானியர் பர்மா யுத்தத்தை முடித்து விட்டதாக எண்ணுவதற் கில்லை.

இந்தியாவில் அவர்களை எதிர்த்து நிற்க, பத்து லக்ஷம் பேர் அடங்கிய படை ரெடியாக இருக்கும். பிரிட்டனி லிருந்தும், அமெரிக்காவி லிருந்தும், இங்கு படைகளும், விமானங்களும் வந்து குவிகின்றன. இந்தியாவின் வட கிழக்கு எல்லையில் பலத்த ராணுவ ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

இலங்கையிலே, குரங்குச் சண்டை நிபுணர்களான கிழக்காப்பிரிக்கத் துருப்புகள் வந்திறங்கி விட்டன. இந்திய விமானிகள் பல இடங்களில் பர்மாவில் அதி தீரமான காரியங்களைச் சாதித்திருக்கிறார்கள். ஜப்பானியர் இந்தியாவில் கால் வைத்தால், அவர்களைத் தாக்க இங்கு எல்லா ஏற்பாடுகளும் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்பதும் முகத்தை மலரும்படி செய்யக் கூடிய சேதி அல்லவா ?

ஆரம்ப ஜோரில், ஜப்பானிய மக்களும், ஜெர்மானிய மக்களும், பல்லை இளித்திருக்கக் கூடும். இனிப் பல்லைக் காட்டி, முகமலர்ச்சியோடு இருக்க வேண்டியது நமது ‘சான்ஸ்’ அல்லவா? இதற்காக நமது எதிரிகள் கஷ்டப் பட்டால் முடியுமா ஐயா ?

MADRAS: PRINTED AND PUBLISHED BY THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS.